

Mas Villà del Torrent

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Mare de Déu del Carme, 52
Alçada: 133

Coordenades:

Latitud: 41.51601
Longitud: 2.3559
UTM Est (X): 446255
UTM Nord (Y): 4596242

Classificació

Número de fitxa 08214 - 54
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL - Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental
Número inventari Si (IPA 9273)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 001205300DF49F0001BE
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 07/03/2015 - 01:00

Descripció

Masia situada en una petita elevació al vessant dret de la Riera de Salvat, enfront el castell. És de planta rectangular i consta de planta baixa i pis. La coberta és de teules àrabs a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia, però una mica desplaçat del centre cap a l'esquerra. Per la part posterior hi ha una coberta de terrat pla, que correspon a l'antic celler.

Es tracta d'una masia de tres cossos amb la composició de la façana disposada a partir de tres eixos de verticalitat, on l'eix central es troba desplaçat del vèrtex del carener. Possiblement per una ampliació de la masia original de dos cossos cap a la dreta, durant els segles XVII o XVIII que va provocar aquesta asimetria. L'eix central ve definit pel portal de punt rodó adovellat en planta baixa i una finestra, amb l'ampit, la llinda i els brancals de pedra granítica treballada, en la planta pis. Els eixos laterals venen definits per finestra en planta baixa i pis, també amb els brancals, l'ampit i la llinda de pedra treballada. Les finestres de planta baixa tenen una protecció de reixa de ferro forjat. Les tres finestres de la planta pis disposen, sota l'ampit, d'espitlleres. El parament és arrebossat amb els angles reforçats amb carreus ben escairats.

La disposició interior ha estat transformada per adaptar-la a les necessitats residencials actuals i l'antic celler on hi havia les premses, els cups i les botes s'ha compartimentat en diversos estats. Tot i així, conserva la porta d'accés des del rebedor, més ampla que la resta per poder entrar i treure les botes. En aquest celler també hi havia l'accés de l'hipogeu que es posava per sota el marge de sauló. En unes reformes es va rebaixar aquest marge que arribava a tocar del celler per la part de la façana de ponent i es va destapar aquest hipogeu, quedant al descobert en secció. La cambra circular amb bancada es conserva però s'ha reomplert l'accés. La resta es destrueix durant les reformes.

A l'interior també es conserva un rentamans molt ben treballat amb pedra granítica que es va descobrir en treure un armari que el tapava. Així com un mirador a l'envà de les escales que dona accés a la planta pis, on hi ha la sala i la resta d'estances.

Observacions:

Es conserva l'era, una boca de mina i un safareig amb coberta al costat dret de la casa.

En el pati s'han conservat diverses bases de premsa i fusts, bases i capitells de pilars i columnes originàries de l'antic celler, la coberta del qual es va haver de fer nova perquè el bigam estava podrit i amenaçava ruïna.

Història

El mas figura en capbreus com a domini del castell a partir de documents del segle XIV. Però el Villà o Villar són una de les famílies pageses de Vilassar més antigues, documentades l'any 1229 (Anglesa Villara). Des de llavors, el mas ha conservat el mateix nom.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BONET i GARÍ, Lluís (1983). "Les masies del Maresme". Centre Excursionista de Catalunya i editorial Montblanc. Barcelona.

BENITO Pere (1996). Notes històriques dels elements del patrimoni arquitectònic del Pla especial i Catàleg artístic i ambiental de Vilassar de Dalt.

PUJOL i DURAN, Delfí (2000). La pagesia a Vilassar. Les cases de muntanya (II); dins Ipsa Arca, núm. 4, desembre de 2000. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, pàgs. 52 a 55.

